

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg tolker svaret sådan, at fru Jelved ikke heller støtter en regering ledet af S, som baserer sig på at ville videreføre et skattestop, eller er det for vid en fortolkning?

Og dernæst: Hvad var fru Jelveds kommentarer til vækstrammen i den offentlige sektor? Hr. Lykketoft har talt om et løft til omkring 2,3, hvilket vil medføre f.eks. en stigning i kommuneskatterne på 3,5 pct., og her i dag har vi hørt den socialdemokratiske ordfører tale om en vækst på 1,7. Anser fru Jelved det for en realistisk og ansvarlig budgetudvidelse i den offentlige sektor, i forhold til hvad Det Radikale Venstre tidligere har ment og sagt om den offentlige sektors økonomi?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at Det Radikale Venstre er meget, meget, meget inderligt grundlæggende uenig i skattestoppet af mange forskellige grunde, som jeg har tilkendegivet i løbet af dagen. Derfor går vi til valg på, at vi ikke har et skattestop, og derfor vil De Radikales stemmer, hvis de bliver afgørende, søge indflydelse, så vi får en politik, som vi kan lægge ryg til eller stå inde for, og som skaber løsninger for vores velfærdssamfund. Og det gør skattestop ikke, det blokerer for løsninger. Men virkeligheden dukker op af sig selv på et eller andet tidspunkt, det vil Venstre også opdage.

Med hensyn til rammerne for den økonomiske udvikling ser jeg meget stærkt frem til det, regeringen har lovet at komme med, nemlig en ny, om jeg så må sige, Danmark 2015-plan, eller hvilket årstal der nu bliver valgt. Jeg mener, det er helt afgørende vigtigt, at vi har en plan af den karakter, som kan skabe et grundlag for, at vi kan se, hvad der er råderum til og på hvilke betingelser. Derfor kan jeg ikke lægge mig fast på et bestemt tal.

Jeg er meget overrasket over, at vi i dag har en regering, som har ladet det offentlige have en vækst på 1,3 pct. til næste år, plus at vi noterer os, at regionerne har overskredet deres budgetter for 2006 med 1 mia. kr. Det er bare et niveau-løft, som fortsættes i 2007. Det synes jeg ikke er en særlig ansvarlig politik, hvis jeg skal se på det grundlag, vi har.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

I fru Jelveds ordførertale talte fru Jelved fortsat om ultimative radikale krav. Derfor vil jeg godt høre fru Jelved: Vil Det Radikale Venstre kunne være et parlamentarisk grundlag for en regering, der som en hjørnesteen i den økonomiske politik har et skattestop?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er ganske interessant, det her. Hvorfor har Det Radikale Venstre såkaldte ultimative krav? Det er, fordi fru Charlotte Antonsen har ultimative krav. Det er, fordi der er en række partier rundt omkring Det Radikale Venstre, som har sagt, at disse temaer, politikområder ikke er til diskussion. Det er jo ganske interessant, at det samarbejdende folkestyre er endt i, at vi herinde får at vide af de største partier, hvilke politiske emner, temaer, politikområder der overhovedet kan diskuteres nu og efter et valg.

Det er nyt, det er historisk nyt, og jeg undrer mig over, at et parti som Venstre står i spidsen for det her. Det minder mig om Bushs måde at være præsident på og lede verden på. Enten er du med mig, eller også er du imod mig. Hvor er det samarbejdende folkestyre blevet af?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu har vi jo tidligere på dagen kunnet høre, hvordan Socialdemokraterne begejstret støtter skattestoppet, så jeg ved ikke, hvor relevante de der forskellige sammenligninger, fru Jelved kommer ind på, er, for det, man kan se er realiteten, er jo, at Det Radikale Venstre stort set er fuldstændig isoleret i ønsket om at gå væk fra skattestoppet. Vi har jo endda indtryk af, at der er indgået en aftale med SF – det var måske derfor, hr. Søvnald sprang ud som potentiel minister – om, at det er acceptabelt, at en eventuel socialdemokratisk regering vil kunne videreføre et skattestop.

Så fru Jelved er jo også nødt til at forholde sig til virkeligheden, om ikke nu, så i hvert fald i en valgkamp, og det er lidt ejendommeligt, hvis man ønsker at blive taget alvorligt i den økonomiske politik, at det så er fuldstændig umuligt for andre at få at vide, på hvilket grundlag den skal finansieres.